

РЕШЕНИЕ

№ 3981

гр. София, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 18.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **2724** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по постъпила жалба на В. Л. П., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, ап. 31 срещу Решение № ПИ-74/07.03.2022 г. на Директор на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалбата по административен ред срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. № С220022-022-0006925/10.02.2022 г., издадено от П. К., главен публичен изпълнител.

В жалбата се твърди, че оспореното Решение № ПИ-74/07.03.2022 г. на Директор на ТД на НАП-С. е неправилно и необосновано, поради допуснато нарушение на материалния и процесуалния закон. Излага доводи, че с оспореното решение не е взето предвид обстоятелството, че с ПНОМ с изх. № С220022-022-0006925/10.02.2022 г., публичният изпълнител при ТД на НАП [населено място] е наложил запор на две банкови сметки, като по същите жалбоподателят в качеството на частен съдебен изпълнител получава „изключително“ несеквестрируеми суми. В тази връзка счита, че върху същите банкови сметки не следва да бъдат налагани обезпечителни мерки. По същество от Съда се иска да отмени оспорения административен акт. Претендира разности. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен не се явява, представлява се от адв. Ч., който моли съда да уважи депозираната жалба по

изложените в нея съображения. Претендира сторените по делото разноски за платена държавна такса.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., редовно призван се представлява от юрисконсулт Й.. Същият моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, като постанови решение, с което да остави в сила Решение № ПИ-74/07.03.2022 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] като правилно и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, намира за установена следната фактическа обстановка:

Срещу жалбоподателя В. Л. П. в ТД на НАП [населено място] е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. по описа на ТД на НАП [населено място] за събиране на установени и изискуеми публични вземания. Предмет на образуваното изпълнително дело са установени и изискуеми публични задължения, дължими съгласно обжалвано и влязло в сила Разпореждане за изпълнение на основание чл. 211 от ДОПК /солидарна отговорност/ с изх. № С210022-155-0000002/10.02.2021 г. /л.50-52/. Размерът на публичните задължения, съгласно справка за общите задължения е 1 087 405.23 лв. – главница 739 993.74 лв. и лихва 347 411.49 лв., изчислени към 09.12.2021 г.

От страна на В. Л. П. срещу разпореждането е депозирана жалба до Директор на ТД на НАП [населено място]. С Решение № ПИ-77/05.03.2021 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] разпореждането е потвърдено. Същото е оспорено по съдебен ред. С Решение № 525/25.10.2021 г., постановено по административно дело № 295/2021 г. по описа на Административен съд [населено място] жалбата е отхвърлена като неоснователна.

Във връзка с образуваното изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. е издадено Съобщение за доброволно изпълнение на основание на чл. 221 от ДОПК с изх. № С210015-149-0000549/18.02.2021 г. На 25.02.2021 г., съобщението е връчено по електронен път на и-мейл адрес: [електронна поща](#) с IP адрес 212.233.241.250.

За обезпечаване на установени и изискуеми публичните задължения по изпълнителното дело, публичният изпълнител при ТД на НАП [населено място] издава ПНОМ с изх. № С210022-022-0085194/15.11.2021 г. на основание чл. 200 вр. чл. 202, ал. 1 вр. чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, с което са наложени обезпечителни мерки – запор на сметки в търговски банки: [фирма], „Първа Инвестиционна Банка“, „Обединена Българска банка“. От страна на В. Л. П. е депозирал жалба срещу наложените му обезпечителни мерки, впоследствие на което Директор на ТД на НАП [населено място] се произнася с Решение № ПИ-366/14.12.2021 г. С решението на административния орган една част от ПНОМ с изх. № С210022-022-0085194/15.11.2021 г. е потвърдена, а в друга същото е отменено. Решение ПИ-366/14.12.2021 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] и ПНОМ с изх. № С210022-022-0085194/15.11.2021 г. са влезли в сила.

На 24.11.2021 г. е издаден Протокол с изх. № С210022-026-0066575/24.11.2021 г., документиращ извършена справка в интернет сайта на ЧСИ В. Л. П. относно установяване на специалните сметки, с цел да не бъде налаган запор върху тях. Установена е още една такава специална сметка с IBAN [банкова сметка] – „за събиране на вземания“, находяща се в „Обединена Българска банка“, за която впоследствие не е изпращано запорно съобщение.

Във връзка с обезпечаване на установени и изискуеми публични задължения по изпълнителното дело при ТД на НАП [населено място], от страна на публичния изпълнител е издадено ПНОМ с изх. № С210022-022-0088844/25.11.2021 г. на основание чл. 200 вр. чл. 202, ал. 1 вр. чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, с което са наложени обезпечителни мерки в следните търговски банки: [фирма], Банка ДСК АД, [фирма], [фирма], [фирма], „Обединена Българска Банка“. От страна на В. Л. П. е депозирана жалба срещу ПНОМ с изх. № С210022-022-0088844/25.11.2021 г. По жалбата е постановено Решение № ПИ-3365/13.12.2021 г. на Директор на ТД на НАП [населено място], оспореното ПНОМ е потвърдено в една част, а в друга отменено. Решение № ПИ-3365/13.12.2021 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] и ПНОМ с изх. № С210022-022-0088844/25.11.2021 г. са влезли в сила.

На 16.12.2021 г. до В. Л. П. е изпратено писмо с изх. № С210022-178-0031971, с което същият е уведомен за възможността да предоставя своевременно доказателства за новооткрити банкови сметки на основание чл. 24 от ЗЧСИ. Писмото е връчено по електронен път на електронен адрес: [електронна поща] с IP адрес 212.233.241.250. На 07.01.2022 г. от страна на публичния изпълнител е извършена справка в „Регистър банкови сметки“ към БНБ.

Във връзка с обезпечаване на установени и изискуеми публични задължения по изпълнителното дело при ТД на НАП [населено място], от страна на публичния изпълнител е издадено последващо ПНОМ с изх. № С220022-022-0006925/10.02.2022 г. на основание чл. 200 вр. чл. 202, ал. 1 вр. чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, с което са наложени обезпечителни мерки – запор на сметки с IBAN: [банкова сметка] и IBAN: [банкова сметка] в търговска банка „Обединена Българска Банка“.

ПНОМ с изх. № С220022-022-0006925/10.02.2022 г. е връчено на задълженото лице на 14.02.2022 г. На основание чл. 202, ал. 1- ал. 7 от ДОПК е издадено Запорно съобщение с изх. № С220022-146-0000241/10.02.2022 г. до „Обединена Българска Банка“. От търговската банка е депозиран отговор на 11.02.2022 г., че е наложен запор върху банкова сметка с IBAN: [банкова сметка], както и че в нея няма авоари за обезпечаване на вземането. Посочено е, че на втората сметка - [банкова сметка] титуляр е В. Л. П. с идентификатор по ЕИК –[ЕИК], както и че поради разминаване между IBAN на банковата сметка и посоченият идентификатор в запорното съобщение – ЕГН [ЕГН], запорът по тази сметка не е наложен.

Срещу издаденото ПНОМ с изх. № С220022-022-0006925/10.02.2022 г. от страна на В. Л. П. на 22.02.2022 г., с пощенско клеймо 21.02.2022 г. е депозирана жалба чрез публичния изпълнител до Директор на ТД на НАП [населено място]. Във връзка с депозираната жалба е издадено оспореното в настоящето съдебно производство

Решение № ПИ-74/07.03.2022 г. на Директор на ТД на НАП [населено място], с което жалбата срещу ПНОМ с изх. № С220022-022-0006925/10.02.2022 г. е оставена без уважение като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка и доказателства, съдът достигна до следните правни изводи:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] е връчено на жалбоподателя на 09.03.2022 г., видно от приложеното удостоверение за връчване по електронен път /л.13/. Жалбата е подадена на 16.03.2022 г. чрез административния орган до съда, видно от положения входящ № 94-В-126/16.03.2022 г. /л.5/, т.е в законоустановения срок за оспорване на административния акт, лично от жалбоподателя при наличието на правен интерес от оспорване на акта, поради което се явява процесуално допустима.

Оспореното Решение № ПИ-74/07.03.2022 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 197, ал. 1 от ДОПК и в изискуемата писмена форма. Съдът, счита, че същото е постановено в съответствие с материалния закон, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съдът намира доводите и възраженията на жалбоподателя за неоснователни и недоказани, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 195 от ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 от ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на Директор на ТД на НАП С.. По аргумент от разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за извършване пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, следва да прецени дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на Директор на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 от ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 от ДОПК).

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е издадено от компетентен административен орган, съгласно чл. 167 във вр. чл. 195, ал. 3 от ДОПК. Настоящият съдебен състав намира, че е спазена изискуемата, съгласно чл. 196, ал. 1 от ДОПК форма. Както се посочи по-горе, оспореното Решение № ПИ-74/07.03.2022 г. е издадено от компетентен административен орган в изискуемата писмена форма.

В случая е безспорно установено, че с ПНОМ изх. № С220022-022-0006925 от 10.02.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място] са наложени обезпечителни мерки – запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, в размер на общо 1 085 141.00 лв. – главница в размер на 724 870.55 лв. и лихва 360 270.93 лв. по банкови сметки, находящи се в Обединена Българска Банка.

Съгласно разпоредбата на чл. 211, ал. 3 вр. чл. 209, ал. 2, т. 8 вр. чл. 195, ал. 1 от ДОПК, на обезпечение подлежат установените и изискуеми публични вземания. В случая се установи, че е издадено Разпореждане за изпълнение на основание чл. 211, ал. 3 от ДОПК с изх. № С210022-155-0000002/10.02.2021 г., с което е ангажирана солидарна отговорност на настоящия жалбоподател.

В нормата на чл. 211, ал. 1 от ДОПК е предвидена законова възможност за установяване солидарна отговорност за лице, което изплати на длъжника вземания или му предаде вещи, върху които е наложен запор. Съгласно чл. 211, ал. 1 от ДОПК, който изплати на длъжника вземания или му предаде вещи въпреки наложения по съответния ред запор, отговаря солидарно с него за изплатеното или предаденото до размера на задължението с лихвата след плащането. В ал. 3 на същата норма е предвидено, че в случаите по ал. 1 и 2 се издава разпореждане за изпълнение от публичния изпълнител, който може да приложи предвидените в този кодекс обезпечителни мерки и изпълнителни действия. По този начин държавата чрез публичния вискател разполага с възможността да търси изпълнение от третото лице за изплатените от него суми на длъжника, което се е осъществило, въпреки че е наложен запор. В нормата на чл. 209, ал. 2 от ДОПК са регламентирани изпълнителни основания, при чието наличие може да бъде предприето принудително изпълнение, като съгласно т. 8 на същата норма – изпълнително основание, представлява и разпореждането по чл. 211, ал. 3 от ДОПК, независимо дали същото е обжалвано и в този случай, следва да се приеме, че е изпълнена предпоставката на чл. 195, ал. 1 от ДОПК.

Видно от доказателствата, представени с административната преписка е, че се касае за публично задължение по изпълнителен титул, а именно Разпореждане с изх. № С210022-155-0000002/10.02.2021 г. Съгласно чл. 209 от ДОПК, принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането. В ал. 2 на същата разпоредба са посочени изпълнителните основания, въз основа на които може да се пристъпи към принудително изпълнение, като в т. 8 е предвидено и разпореждането по чл. 211, ал. 3 от ДОПК.

Правилно административният орган е приел, че в случая относно обжалваното ПНОМ е приложима нормата на чл. 195, ал. 3, т. 2 от ДОПК, съгласно която, обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание. Правилен е изводът, че ПНОМ е издадено при съобразяване, че ще бъде затруднено събирането на установеното и изискуемо публично вземане по образуваното изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. по описа на ТД на НАП [населено място] в общ размер на 1 082 471.57 лв. - главница в размер на 724 870.55 лв. и лихва

360 270.93 лв. към датата на неговото издаване – 15.11.2021 г. В тази връзка е и обстоятелството, че след връчване на Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. № С210015-149-0000549/18.02.2021 г., а именно на 25.02.2021 г., липсват доказателства за проявена инициатива от жалбоподателя относно начина на изпълнение, обявяване на всичките му активи/имущество, включително и вземания от трети лица, парични средства и др., респективно не е установено дали са постъпили, макар и частични плащания по въпросния дълг.

Безспорно е, че публичните задължения на жалбоподателя са в особено големи размери. Същите са установени по основание и размер, респективно изискуеми, тъй като не са заплатени в законоустановените срокове. Правилни са изводите, че предвид липсата на извършени действия по погасяване от страна на длъжник, респективно с оглед имущественото състояние на жалбоподателя, същият не разполага с активи, които да обезпечат публичното му задължение. Такива доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното. В тази връзка, правилно от административния орган е прието, че при тези обстоятелства се явява обоснована нуждата от налагането на съответните обезпечителни мерки от страна на публичния изпълнител на основание чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК. Отделно от това, видно от отговора на съответната търговска банка – О. е, че по банковите сметки, посочени в ПНОМ липсват авоари. Това безспорно означава, че към момента задължението не е обезпечено, поради което правилно административният орган е посочил, че това именно е наложило налагане на обжалваните обезпечителни мерки, предвид установеното затруднение за събиране на дължимите суми.

Относно наведеното от жалбоподателя основно възражение, че по запорираните банкови сметки в търговска банка О. /и фактически наложен заповор само върху една от тях, съгласно писмо-отговор от банката/, същият получава несеквестрируеми суми и поради това не може да бъде налаган заповор, настоящият съдебен състав намира следното:

Действително, в закона е предвидена забрана за принудително изпълнение върху несеквестрируемо имущество, като това е регламентирано в нормата на чл. 213 от ДОПК. По делото липсват доказателства за извършено принудително изпълнение от страна на публичния изпълнител, в случая е налице единствено налагане на обезпечителна мярка – заповор, с цел вземането да се обезпечи. Нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното, въпреки изричните указания на съда относно доказателствената тежест, от страна на жалбоподателя не се представиха доказателства, че действително по тези банкови сметки получава несеквестрируеми суми/имущество, още повече, както е установено по делото от отговора на О., че по действително запорираната банкова сметка не са налични авоари.

Колкото до възражението, че запорираната сметка е специална, поради което е налице законова забрана за налагане върху нея на ПОМ, съдът приема същото за неоснователно, по следните съображения:

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЧСИ, определя, че частният съдебен изпълнител следва да има най-малко една специална сметка на свое име в банка, определена единствено за паричните средства, които той получава от осребряването на имуществото на длъжниците. Лихвата по специалната сметка се начислява по отделна сметка. Частният съдебен изпълнител трябва да им отделни сметки, определени за получаваните такси и разноски, както и за паричните средства, които получава във връзка с извършваната допълнителна дейност по чл.18. Алинея 3 на същата норма съдържа забрана паричните средства по специалната сметка да се запорират за задължения на частния съдебен изпълнител.

Цитираната законова регламентация обосновава извод, че не всички сметки, открити на основание чл. 24, ал. 1 от ЗЧСИ следва да бъдат специални. Ето защо, сметките по чл. 24, ал. 1, изречение трето от ЗЧСИ се определят като лични, тъй като същите са за получаваните такси и разноски, както и за паричните средства, които получава във връзка с извършваната допълнителна дейност по чл.18. Тези сметки не могат да се ползват с предвидената закрила по чл. 24, ал.3 от ЗЧСИ. От тези сметки частният съдебен изпълнител може да извършва плащания за лични разходи във връзка със своята дейност.

Безспорно жалбоподателят е уведомен за възможността да предостави своевременно доказателства за новооткрити банкови сметки на основание чл. 24 от ЗЧСИ с писмо с изх. № С210022-178-0031971/16.12.2021 г. Това действие е извършено правилно с оглед извършване преценка от страна на публичния изпълнител за възможността за налагане на обезпечителни мерки върху банкови сметки, открити от жалбоподателя след дата 25.11.2021 г. в качеството му на ЧСИ, респективно с оглед съобразяване нормата на чл. 24 от ЗЧСИ.

В хода на съдебното производство е представен Договор за разплащателна сметка от 08.12.2021 г., сключен между жалбоподателя и О. АД за банкова сметка - IBAN: [банкова сметка] /л.65-67/. От същия, независимо от обстоятелството, че в него е вписан ЕИК на частния съдебен изпълнител, не се установява сметката да е специална по смисъла на чл.24 от ЗЧСИ. В тази връзка съдът съобрази и това, че с оглед указанията, дадени в хода на административното производство, жалбоподателят е разполагал с възможността да представи доказателства за наличие на обстоятелства по чл.24, но не го е сторил.

Предвид изложеното, съдът намира за правилни изводите на административния орган относно наличието на предпоставки по чл. 195, ал. 3 вр. ал. 1 от ДОПК за издаване на обжалваното ПНОМ с изх. № С220022-022-0006925/10.02.2022 г. Ето защо, оспореното Решение № ПИ-74/07.03.2022 г. на Директор на ТД на НАП-С. , с което същото е потвърдено , е правилно и законосъобразно, а жалбата срещу него - неоснователна.

При този изход на делото, доказана е по основание претенцията на ответника за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. - минимума по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съобразно фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 161, ал. 1, изречение трето, във връзка с чл. 144, ал.1 във връзка с чл. 197 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съдът,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Л. П., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, ап. 31 срещу Решение № ПИ-74/07.03.2022 г. на Директор на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалбата по административен ред срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С220022-022-0006925/10.02.2022 г., издадено от П. К., главен публичен изпълнител.

ОСЪЖДА В. Л. П., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, ап. 31 да заплати на ТД на НАП-С. сумата 100.00 лв. /сто лева/, представляваща разноси по делото.

Решението е окончателно, на основание чл. 268, ал. 2 ДОПК и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: